

Sevgili

– Cansıla · 17 Ocak 2012

Senli rüyalardan uyanırım her sabah...

Suskun yamaçlar kokunu getirir...

Mutluluğu çağıran günlerin

Esintisi dokunur yüzüme.

Gönlüm göğe değer

Sen beni çaldığından beri

Bir titremedir yayılır

Ruhuma sığmayan ateş

Yüreğime aşk beler

Yangın yerine dönderir

Şafakları eritirken, umudu emziren takvim

Düşünü bağrıma yaslar hayalin

Nefesimi ısıtamaz siyah beyaz resmin

Aradaki mesafe özlemleri çıldırtır

Yolların kıvrımları kör düğümdür

Her aklıma gelişinde

Selameti büyür dualarımda

Usanmaksızın beklemelerin

Ter basınca çöl sürgünü günümü

İçimden bir ses

Rıhtımlara götürür dizlerimi

Kumlar savrulur

Haykırırken bendeki seni

Martıların kanadı suya iner

Can canı eker alır

lesim gelir

Seni düşlediğim zamanın her anında

Kavrulur

Vuslata ram olan beden

Yanıp yıkıldıkça...

Aşk öğretir musikinin ölümsüz nakaratını

Aldığım her nefes

Bastığım her hayat

İçimdeki seni büyütür

Senle dođan

Senle lr...

Bugnme ant olsun ki

Kalemimden süzülen her damla da

Sen varsın

Kan, karanfil sepercesine

Seni hatırlatır

Şakağıma ölümü koysalar

Son sözüm şarkımızı söyler

Dua gibi yükselir

Ölümsüz sevdanın ilk adımındayım

Çektikçe,

Sabır taşının mum olduğunu öğrendim

Masalsız büyüttüğüm eylüller

Gün batımlarını yeşertecek düşler

Sana olan aşkın

Mutlakıyete ulaştığına inandığım

Güçlerim var benim

Ve ben yine bilirim...

Ölümsüz aşkların kundaklanması

Günahkâr ayakların çiğnediği

Çarkın işlemedir

Geçmiş zamanın ürkek kalıntılarında

Sana bakıyorum sevgili

Geleceğin,

Zamanı durduracağı

Arzularla seviyorum seni

Hangi yöne yüzümü dönsem

Aklıma nakş cemalin

Süslüyor yörüngemi

Bulutlar mesken tutmadan

Ümitler veda etmeden

Kim açar yalnızlığın kapısını

Etmışken,

Yaşadıkça aşkı yaşatmanın yeminini

Kim ister, kelebeğin ki kadar ömrü

Sevginin kuşattığı kalbimde mutluluk

Tenimde terin kurumadan

Bekliyorum seni

Ben hep böyleyim işte

Gözlerin, yüreğime düştüğü günden beri

Sevgili...